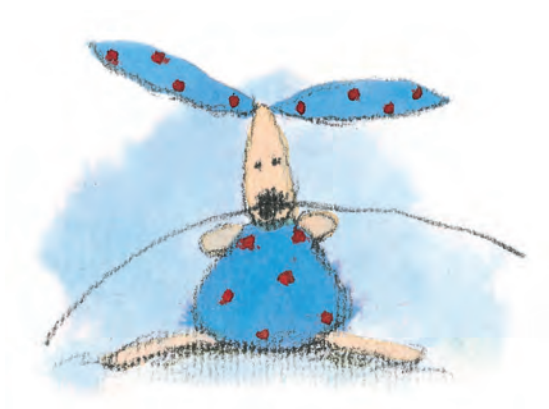

De ce ești supărat, Matei?

BRIGITTE WENINGER
EVE THARLET

Traducere de Cristina Nan

Matei îl iubea mult pe Nicușor, iepurașul lui de jucărie. Nicușor avea urechi lungi, pleoștite, picioare moi și un corp mic și rotund. Matei nu mergea nicăieri fără el. Noaptea dormeau împreună și tot împreună se distrau cât era ziua de lungă. Vâsleau pe râu, se jucau în ascunzătoarea lor secretă din pădure și lansau pe heleșteu bărci plutitoare, din coajă de copac. Când era momentul să se întoarcă acasă, Matei îl băga mereu pe Nicușor în gluga mantiei lui și pornea țopăind spre vizuină.

Într-o zi, când a ajuns acasă, Matei și-a dat mantia jos și a băgat mâna în glugă. Dar Nicușor nu mai era acolo! Matei a făcut ochii mari de uimire.

- Probabil că l-am pierdut pe Nicușor pe drum, i-a spus el mamei. Trebuie să mă întorc și să-l caut.

- Bine, a zis mama, dar să nu întârzii. E aproape ora cinei. Ia-l pe Luca cu tine. O să te ajute să-l găsești pe Nicușor.

Matei și Luca au căutat printre trestiele
de pe malul râului. Au căutat
prin pădure și au bătut potecile
în lung și-n lat, dar nici urmă
de Nicușor.

- Oh, nu! Unde-ar putea fi? s-a întrebat Matei.

- Hai, Matei! l-a îndemnat Luca. Se întunecă.

Trebuie să ne întoarcem acasă. Îl vom găsi
pe Nicușor mâine dimineață.

Mama gătise o oală mare cu tocană de legume.
Era delicioasă și cu toții au mai primit o porție,
cu excepția lui Matei. Lui nu îi era foame.

- De ce ești supărat, Matei? l-a iscodit mama.

Credeam că-ți place tocana de legume.

- Cum aș putea mânca, a zis Matei,
câtă vreme Nicușor e undeva acolo,
singur în întuneric?

